

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.372/2007/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. szeptember 25. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. évi április hó 23. napján kihirdetett 6.B.1328/2005/123. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I.r. valamint II.r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 7.200 (Hétezer-kettőszáz) Ft I.r. és 6.000 (Hatezer) Ft II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés büntetésekbe.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró bíróság I.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett emberölés bűntettének kísérletében és garázdaság vétségében állapította meg.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberölés bűntettének kísérletében.

I.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 8 év fegyházra és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. II.r. vádlottal, mint többszörös visszaesővel szemben 7 évi fegyházbüntetést és 7 év közügyektől eltiltást szabott ki.

Mindkét vádlott tekintetében rendelkezett az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

III.r. vádlottat garázdaság vétsége miatt 6 hónapi börtönre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. E vádlott az ítéletet tudomásul vette. Ugyancsak tudomásul vette az ügyész is az ítéletet mindhárom vádlott esetében.

Az ítélet ellen I.r. vádlott enyhítésért, védője enyhébb minősítés, nevezetesen életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítása és enyhítés céljából fellebbezett, míg II.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be jogorvoslatot. A vádlottak fellebbezésüket írásban is indokolták.

I.r. vádlott beadványában az ítéletet túl súlyosnak és jogtalannak tartotta. Vitatta az élet elleni cselekmény jogi minősítését és kétségbe vonta az elsőfokú bíróság pártatlanságát, valamint 1.sz.tanu, 2.sz. tanu és 3.sz. tanúk szavahihetőségét. A másodfokú eljárásban 4.sz.tanú és 5.sz.tanú tanúkenti kihallgatását indítványozta valamint kérte az igazságügyi orvosszakértők ismételt meghallgatását.

II.r. vádlott írásbeli beadványában szintén kétségbe vonta a már említett tanúk szavahihetőségét, sérelmezte, hogy bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, végül ismételten tagadta az élet elleni bűncselekmény elkövetését.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.436/2005/8-9. számú átiratában a bűnösségi körülmények kis mértékű kiegészítését indítványozta, és II.r. vádlottnak a feltételes szabadságból való kizárását a Btk. 47.§ (4) bekezdés a/ pontja alapján a következők miatt.

A Városi Bíróság a 4.B.1/2003/17. (2.Bf.131/2004/5.) számú ítéletével megszüntette a Városi Bíróság B.586/2001/2. (Bf.507/2001/3) számú ítéletben alkalmazott feltételes szabadságot és a vádlott a jelen ügyben terhére rótt bűncselekményt ezen feltételes szabadság végrehajthatóságának megszűnése előtt követte el. Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy II.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

III.r. vádlottal szemben a megyei bíróság ítélete 2007. április 26. napján jogerőre emelkedett, így a védelmi perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján I.r. és II.r. vádlott tekintetében bírálta felül a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében.

E felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el. Igen részletes, körültekintő bizonyítást felvéve ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. Kellő gondossággal vizsgálta a fellebbezéssel érintett vádlottak védekezését és az ezt cáfoló tanúk vallomásait. Különkülön foglalkozott a vádlottak által szavahihetetlennek ítélt tanúk vallomásainak elemzésével és megalapozott indokát adta, hogy e tanúk vallomásait miért fogadta el. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban az iratok tartalma és az indokolás tükrében iratellenes megállapítást tartalmaz abban a körben, hogy a vádlottak III.r. vádlottat a náluk lévő eszközökkel testszerte ütlegelni kezdték, helyette az állapítható meg, hogy az ütések a sértett felsőtestét, fejét érték és az elkövetés eszköze a vascső volt. Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást a bizonyítékok körültekintő mérlegelésével állapította meg és helyesen rögzítette, hogy a sértett a bántalmazás során nyílt benyomatos koponyacsonttörést, bal oldali sorozat-bordatörést és léprepedést szenvedett. Egyéb testtájékon sérüléseket nem diagnosztizáltak.

A benyomatos koponyacsonttörést közös ütéssel okozhatták, míg a lépsérülést a bal bordaív tájékára irányuló nagy erejű tompa erőbehatás okozta, és a bordatörések jellege

arra engedett következtetni, hogy a mellkas nyíl irányban előlről hátrafelé nyomódott össze, ami fekvő helyzetben történő ütést, rúgást, esetleg rálépést, megtaposást valószínűsít. Ezzel az erőbehatással együtt kialakulhatott a lépsérülés is. A sérülések között élvérzésre jellegzetes sérülést nem rögzítettek, ezért a szamurájkardok általi előidézése a sértett sérüléseinek nem valószínű, azonban a vádlottak vascsővel valamennyi sérülést okozhatták (ítélet 11. oldal utolsó bekezdése). Az elsőfokú bíróságnak fenti megállapításait - az igazságügyi orvosszakértők aggálytalan szakértői véleményére is tekintettel - az ítélet táblája is osztotta és a tényállást a jelzett körben pontosította. Nem foghatott helyt a fellebbezéssel érintett vádlottaknak a bíróság elfogultságára utaló megállapítása sem, a kizárási indítványról az elsőfokú eljárás során döntés született. Ugyancsak indokolta az elsőfokú bíróság e vádlottak bizonyítási indítványainak elutasítását is.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság az élet elleni cselekmény jogi minősülését részletesen indokolta és arról is számot adott, miért nem értett egyet a védők által megállapítani indítványozott életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapíthatóságával.

Érvelését az ítélet táblája mindenben osztotta.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a megyei bíróság maradéktalanul feltárta és helyesen értékelte. A fő- és mellékbüntetés törvényes, a főbüntetés tartama eltúlzottnak nem tekinthető, annak enyhítésére az ítélet táblája a fellebbezéssel érintett vádlottak egyikénél sem látott lehetőséget.

Az ítélet táblája nem osztotta az ügyész azon indítványát, miszerint II.r. vádlott esetében állapítsa meg, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az ítélet táblája álláspontja szerint a Btk. 47.§ (4) bekezdés a/ pontjában meghatározott törvényi feltétel a vádlott esetében nem áll fenn.

Nem bocsátható feltételes szabadságra, akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítélték szabadságvesztésre, amelyet korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt követett el. A fellebbviteli főügyészség a következők alapján tette indítványát.

A Városi Bíróság a 4.B.1/2003/17. (2.Bf.131/2004/5.) számú ítéletével megszüntette a Városi Bíróság B.586/2001/2. (Bf.507/2001/3.) számú ítéletében alkalmazott feltételes szabadságot. A vádlott a jelen ügyben terhére rótt bűncselekményt ezen feltételes szabadság végrehajthatóságának megszűnése előtt követte el.

A Városi Bíróság 4.B.1/2003/17. számú ítéletében azt is megállapította, hogy II.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ez az ítélet 2003. november 23. napján kelt és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2.Bf.131/2004/5. számú határozatával 2004. október 7. napján emelkedett jogerőre. II.r. vádlott jelen ügyben elbírált cselekményét 2004. február 2. napján követte el.

Az ítélet végrehajtását valóban 2006. július 5. napján vették foganatba, azonban a vádlott jelen cselekményét még az ítélet jogerőre emelkedését megelőzően követte el, ezért nem állapítható meg, hogy jelen ügyéből nem bocsátható feltételes szabadságra.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdés, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2007. szeptember 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, dr. Elek Balázs sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.1328/2005/123. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatával 2007. szeptember 25. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2007. szeptember 25.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke